

Główna arteria Ciechocinka

Pocztówki przenoszą w świat, który częściowo już zagał, do którego nieracjonalnie tęsknimy, który uwielbiamy przywoływać. Kiedy oglądam album ze starymi widokami uzdrowiska, przenoszę się w świat, którego już nie ma, w świat, który oglądali moi przodkowie.

Ulica Zdrojowa to główna arteria Ciechocinka. Otrzymała swoją nazwę decyzją Rady Miejskiej z 23 kwietnia 1925 r. Początkowo łączyła park Główny (obecnie park Zdrojowy) ze Starym Ciechocinkiem. Nazwa pochodzi od źródła, czyli źródła. Na początku XX wieku odcinek obecnej ulicy Zdrojowej od parku do „Białych Domów” - dziś ul. Narutowicza - nosił nazwę ulica Włocławska. Z kolei odcinek od „Białych Domków” do ulicy Starociechocińskiej (obecnie Bema) nosił nazwę ulica Folwarczna. W tej części Ciechocinka istniały niegdyś wsie: Stary Ciechocinek i Aleksandrówka. Niektórzy mieszkańcy Ciechocinka mają w swoim akcie urodzenia Aleksandrówkę.

Kiedy po I wojnie światowej miasto rozrosło się, ulica Zdrojowa połączyła ulicę Kościuszki z ulicą Bema. Najstarszym budynkiem w tej części miasta był hotel Müllera. Plac, na którym powstał obiekt, znajduje się w samym centrum uzdrowiska. Już w połowie wieku XIX Karol Samuel Müller zbudował tu hotel z 19 pokojami, salą balową, cukiernią i sklepami galanteryjnymi. Obiekt mieścił się blisko źródeł. W książce Oskara Flata „Brzegi Wisły od Warszawy do Ciechocinka”, która została wydana w 1854 r., czytamy: „Piękny to budynek, obszerny, wspaniały, drewniany wprawdzie, ale uderzający za pierwszym zaraz wejrzeniem niepospolitą swoją formą. Jest to budowa wykonana według planu budowniczego powiatu włocławskiego p. F. Tournelle. Szeroki przynajmniej na jakie 5 stóp balkon otacza łamaną linią fantazyjny przód budowy, opierający się na kilku kolumnach. Z tego balkonu nie tylko sam ogarniesz Ciechocinek, ale i piękną okolicę...”

Hotel ten spłonął w lipcu 1878 r. Cztery lata później stanął nowy budynek. Inwestor nie dożył otwarcia nowego obiektu, bowiem zmarł w 1881 r. Jego spadko-

biercami byli bracia Oskar i Karol Adamowie. Przy hotelu znajdowała się pierwszorzędną restauracja i cukiernia. W Sali Malinowej koncentrowało się życie towarzyskie i kulturalne miasta. Odbywały się tu bale, koncerty i przedstawienia teatralne. Weranda była ulubionym miejscem spotkań. Uwiecznił ją na rysunku Ksawery Pillati.

Część hotelu od strony ul. Zdrojowej i ul. Kościuszki spłonęła 9 września 2008 r., drugie skrzydło zostało również zniszczone podczas tragicznego wydarzenia sprzed trzech lat. Szczęśliwie ocalał budynek Liceum Ogólnokształcącego im. S. Staszica - dawny „nowy hotel Müllera”.

Przez wiele lat z tarasu pierwszego piętra hotelu można było podziwiać fontannę „Grzyb”, stanowiącą część źródła nr 11, które zostało wywiercone sto lat temu. Czerpana jest z niego solanka o stężeniu około 5,5 %, która następnie jest doprowadzana rurociągiem do górnej części tężni nr 1. Popularne miejsce spotkań kuracjuszy zmieniało swój kształt, a formę grzybka zaprojektował w 1926 roku Jerzy Raczyński, wnuk Bolesława, syn Mariana - zasłużonych dla Ciechocinka pracowników uzdrowiska.

Przy ulicy Zdrojowej mieściły się niegdyś dworki o wdzięcznych nazwach: „Mentone”, „Anna”, „Sabinówka”, „Pod Lipami”, „Kujawianka”, „Wandeczka”, „Lucyna”, „Transwaal”, „Oranja”, „Wiktoria”, a także dworki Kornbluma, Cukra, Kohna. Wiele z nich nie przetrwało do dzisiejszych czasów.

Ulica Zdrojowa połączyła dwa źródła: nr 11 i artezyjskie radiocynne źródło nr 8 (solanka do picia). Nazwa „zdrój” stała się bardzo popularna. Wychodzące od 1907 r. lokalne czasopismo nosi nazwę „Zdrój Ciechociński”, a Ciechociński Klub Sportowy to oczywiście „Zdrój”. Nowe kino pobudowane w latach 50. też otrzymało tę nazwę. Najbardziej elegancka restauracja Ciechocinka to niegdyś „Europa”, potem „Zdrojowa”.

Przy ul. Zdrojowej nie ma już tylu pensjonatów. Mieszczą się przy niej trzy banki i dwa markety. Kwitnie tu teraz handel. W pobliżu „Grzybka” można wstąpić do kawiarenek. Z większych obiektów jest tylko Kolejowy Szpital Uzdrowski, powstały dzięki dr. Wacławowi Iwanowskiemu. Przy końcu ulicy powstała dzielnica mieszkaniowa. Od lat 60. XX wieku powstawały bloki spółdzielcze, potem domy kolejnych osiedli. Zamieszczona obok pocztówka pochodzi sprzed I wojny światowej. Ukazuje część ulicy, przy której stoi fontanna „Grzyb”.

Aldona Nocna